

unt oēs ip̄a q̄ sit: s̄ nō oēs sciūt vbi sit: et inde cōtentio est. Quasi vero de aliq̄ mūdi hui⁹ agat loco: vbi debeat quisq̄ velle viuere: q̄ vult beate viuere: ac nō ita q̄rat vbi sit beatitudo sicut q̄rat q̄ sit. Nam vtiq̄ si in corp̄is voluptate est: ille beatus est: qui fruif̄ corp̄is voluptate. Si in virtute aī ille qui hac fruif̄. Si in vtraq̄: ille q̄ fruif̄ vtraq̄. Cū itaq̄ ali⁹ dicit: beate viuere est voluptate corp̄is fruif̄. Alius aut̄ beate viuere est virtute animi fruif̄: nō ne aut̄ ambo nesciūt q̄ sit beata vita: aut̄ non ambo sciūt. Quō ḡ amat̄ eā si nemo pōt amare qd̄ nescit. An forte falsum est qd̄ p̄ verissimo certissimoq̄ posuim⁹: beate viuere oēs homines velle. Si ei beate viuere est (vbi gratia) fin̄ animi virtutē quō beate viuere vult: q̄ hoc nō vult. Nōne veri⁹ dixerimus: hō iste non vult beate viuere: qz nō vult fin̄ virtutē viuere: qd̄ soluz est viuere. Nō igit̄ oēs beate viuere volunt imo pauci h̄ volūt: si nō est beate viuere nisi fin̄ virtutē animi viuere: qd̄ multi nolūt: ita ne falsuz erit. Cū nec ip̄s academicis cum oīa dubia sint: academicus ille cicero dubitauit: q̄ cum veller̄ in hortēso dialogo ab aliq̄ re certa d̄ q̄ null⁹ ambigeret sumē sue disputatiōis exordii. Beati certe inq̄t oēs esse volum⁹: absit vt h̄ flm̄ esse dicam⁹. Quid igit̄: an dicenduz est etiā si nihil sit aliud br̄e viuere: q̄ fin̄ virtutem animi viuere: tñ et q̄ h̄ nō vult: beate vult viuere. Mimis quidē h̄ videt̄ absurdū. Tale ē enī ac si dicam⁹: Et q̄ nō vult beate viuere: br̄e vult viuere. Istā repugnātiā q̄s audiat: q̄s ferat et tñ ad hāc ptrudit necessitas. Si et oēs br̄e velle viuere verū est: et non oēs sic volunt viuere: q̄ modo solum viuunt beate: verum est.

An oēs br̄i sint q̄ viuūt vt volūt. **Ca. V.**

N forte illud est qd̄ nos ab his angustijs possit erucere: vt quoniam diximus ibi quosq̄ posuisse beatam vitam qd̄ eos maxime delectauit: vt voluptas epicuri: virtus zenonem: sic aliū aliquid aliud: nihil dicamus esse beate viuere: nisi viuere fin̄ delectationē suam: et ideo falsum nō cō: quomnes beate viuere velint: qz omnes ita volūt: vt quēq̄ delectat. Nam et h̄ populo si p̄nunciatum esset in theat̄o: omnes id in suis voluntatibus inuenirent. Sed hoc q̄s cicero cum si bi ex aduerso p̄posuisset: ita redarguit: vt q̄ hoc sentiant: erubescant. At enī. Ecce autēz non philosophi quidem: sed prompti tamen ad disputandum: omnes aiunt esse beatos: q̄ viuant vt ip̄i velint: hoc est qd̄ nos diximus: vt quosq̄ delectat. Sed mox ille subiecit: falsum id quidem. Nolle enī quod non deceat:

idipm̄ miserrimum est. **N**ectam miserum est non adipisci qd̄ velis: q̄s adipisci velle qd̄ non oporteat: p̄clarissime omnino atq̄ verissime. Quis nanq̄ ita sit mente cecus: et ab omni luce decoris alienus: ac tenebris dedecoris inuolutus: vt eum qui nequiter viuunt ac turpiter nullo prohibente: nullo vl̄ciscēte: et nullo saltem reprehendere audente: insuper et laudatibus plurimis (quoniam sicut ait scriptura diuina: Laudatur peccator in desiderijs anime: et qui iniqua gerit: benedicitur) implet omnes suas facinorosasissimas: et flagiciosissimas voluntates: ideo beatum dicat: quia viuunt vt vult: cum profecto quis et sic miser est: minus tamen esset si nihil eorum que perperam voluisset habere potuisset: mala enī voluntate vel sola quisq̄ miser efficitur: sed miserior potestate: qua desiderium male volūtatis impletur. Quapropter quoniam verum est qd̄ omnes homines esse beati velint: idēz vnum ardentissimo amore appetant: et p̄pter hoc cetera quecunq̄ appetunt: nec quisq̄ pōt amare qd̄ oīno quid vel quale sit nescit: nec pōt nescire qd̄ sit qd̄ velle se scit: sequit̄: vt oēs beatam vitam sciant. Omnes aut̄ beati habent quod volunt: quis nō omnes q̄ habent qd̄ volunt cōtinuo sint beati. Cōtinuo aut̄ miseri qui vt nō habent qd̄ volunt: vel id habent qd̄ nō recte volunt. Beatus igitur non est nisi q̄ et habet omnia que vult: et nihil vult male.

Priorem esse beatitudini voluntatem rectam etiam non adeptam quod cupit q̄ prauam etiam si quod concupiuit obtinuit.

Capitulum. VI.

Cum ergo ex his duobus beata vita constet: atq̄ omnibus nota: omnibus cara sit: quid putemus esse cause: cur horum duorum quando vtrūq̄ nō possunt magis eligant homines: vt omnia que volunt habeant: q̄s vt omnia bene velint etiā si non habeant. An ip̄a est prauitas generis humani: cum eos non lateat: nec illum beatum esse qui quod vult non habet: nec illum q̄ qd̄ male vult habet: sed illū qui et habet quecunq̄ vult bona: et nulla vult mala: ex his duobus quibus beata vita pficitur q̄n vtrūq̄ non datur: id eligatur potius. vnde magis a beata vita receditur. Longius quippe ab illa est quicunq̄ adipiscitur male concupita: q̄s qui non adipiscitur concupita: cum potius eligi debuerit voluntas bona atq̄ preponi: etiam non adepta que appetit. Propinquat enim beatorum: qui bene vult quecunq̄ vult: et que adeptus cum fuerit beatus erit. Et vtiq̄ non